

Familien eller i den Kreds af Mennesker, som er nærmere knyttet til dem, blot tilnærmelsesvis saa meget, at de indirekte Skatter paalægge dem en Byrde, der blot nogenlunde staar i Forhold til de Indtægter og den Formue, de have. Og gælder dette i al Almindelighed, gælder det ogsaa om de nye indirekte Skattepaalæg, der nu ske. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister har gjort noget Forsøg paa at anstille nogen som helst Beregning over, hvor meget af disse 7—8 Mill. Kr. der falder oppe i Toppen af Samfundet, men jeg tror, at den højtærede Finansminister, hvis han anstiller en saadan Beregning, som naturligvis kun kan give de allermost ubestemte Resultater, vil komme til det Resultat, at denne $\frac{1}{50}$ af Befolkningen ikke forbruger saa meget af skattepligtigt Æl, Brændevin og Cigaretter, at det kan blive til mere end $\frac{1}{10}$ af det Beløb, den højtærede Finansminister ønsker at tage ind paa det Omraade, og sandsynligvis bliver det meget mindre. Det ved i Virkeligheden ingen af os, men vi have alle skønsvist, ved at se paa, hvordan Mennesker leve, et Indtryk af, at det er en meget mindre Del end den, der svarer til deres Indtægter og Formuer. Det er oven i Købet i dette Tilfælde saaledes, at det Forbrug af Spiritus, der beskattes, er det, der falder længst nede i Befolkningen.

Angaaende det Forbrug af Spiritus, der falder oppe i Overklassen, sagde den højtærede Finansminister forleden Dag, at vi vidste jo godt, hvorfor han ikke kunde beskatte det. Det kan være meget rart, at vi vide, hvorfor han ikke kan gøre det, men netop naar han staar med et saa brændende Ænske om at faa det med og ikke kan faa det med, hvorfor bærer han sig saa ikke saaledes ad, at han tager en lille Smule mere paa andre Skatter overfor denne Del af Befolkningen, som han ikke kan ramme paa dette Omraade? Dette synes jeg, han skulde forsøge at gøre gennem den direkte Beskatning, han her søger gennemført. Hvis man skulde følge dette Princip, maatte man tage hele det nye Skattepaalæg paa de øverste Lag, saa maatte man lade være at lægge nye Byrder paa dem, der ere længst nede, og paa Mellemstanden, men derimod lægge den forøgede Byrde paa Overklassen. Det har man ikke villet. Hvis de Herrer ville se paa det Princip, der gaar igennem den fra Flertallets Side foreslaaede Skala, ville de se, at den er behersket af en eneste Tanke, og denne Tanke er: Forhøjelsen skal gaa til Bunden, der skal forhøjes helt igennem.

Den ærede Ordfører sagde i Gaar, at det var med blødende Hjerter, de forhøjede helt ned til Bunden, men de gjorde det alligevel. Hvorfor de skulde lade deres Hjerter bløde paa dette Punkt, ser jeg ikke, det er umuligt at se nogen virkelig Grund for dem til at gøre det. Der er ikke Tale om, at det finansielt har en saadan Betydning, at det Hensyn kan tvinge dem til at gøre det. De Paalæg, de tage forneden, ramme haardt paa de vedkommende Indtægtsgrupper. Paa Indtægter under 2,000 Kr. er det et Paalæg af 200,000 Kr., paa Indtægter af 2,000—3,000 Kr. et Paalæg af 265,000 Kr. Saaledes har man i disse lavere Grupper adskillige Paalæg af nogle hundrede Tusinde Kroner. Det er dog ikke af saa afgørende finansiell Betydning, at man ikke ved en lempelig Forandring af Skalaen, som af os antydtes, meget vel kunde tage det samme ind paa de store Indtægter. I Stedet derfor har man valgt den Vej helt igennem at foretage en Forhøjelse, som er, jeg vil ikke sige ensartet, men omtrent saa ensartet, som den kan blive med Rateskalaens Tilfældigheder i Forbindelse med de Regler, som fandtes i Forvejen. Helt nede er Forhøjelsen lavere, men naar vi naa højere op, til Middelstanden, er Forhøjelsen i mange Tilfælde meget højere, end den er helt oppe ved Toppen. Paa en Indtægt af 1,700 Kr. gaar Skatten op fra 14 Kr. 30 Øre til 17 Kr. 50 Øre, paa en Indtægt af 2,100 Kr. fra 21 Kr. til 27 Kr. 50 Øre, paa en Indtægt af 2,900 Kr. fra 32 Kr. 20 Øre til 48 Kr. 40 Øre — i det sidstnævnte Tilfælde er Forhøjelsen altsaa omkring 50 pCt. Gaar man op til en Indtægt af 100,000 Kr., er Forhøjelsen kun fra 3,976 Kr. til 5,191 Kr., altsaa en Forhøjelse af omkring 30 pCt. Princippet er altsaa ingenlunde dette, at jo højere man kommer op, des højere er Stigningen. Det Punkt, hvor den mærkes allerstærkest, er mellem 2,000 og 3,000 Kr. Altsaa, selve Rateskalaen er paa det Punkt ligesom sprængt i Forhold til den gamle Skala, man har netop paa denne Middelstandsindtægt mellem 2,000 og 3,000 Kr. lagt en særlig stor Byrde. Men i hvert Fald har man villet en Forøgelse over hele Linien.

Ogsaa paa Formueskatten gaar Forøgelsen til Bunds. Man har gjort en Undtagelse for Formuer under 10,000 Kr., hvis Indehavere ikke ere ansatte til skattepligtig Indkomst, men bortset derfra gaar Forøgelsen ogsaa der ned til Bunden og er endda meget klækkelig nede paa Bunden. $\frac{1}{3}$ falder paa Formuer under 15,000